

fredsstillende og derefter sendt det her over, skulde gaa ind paa bagester at give sig til at undersøge det paa den Maade, som her er foreslaaet. Jeg finder altsaa, at det ikke er nogen heldig Tanke, man her i dette Forslag har fremsat, og kan ikke tilraade Vedtagelsen. Hvad Kommissionen skal undersøge, er jo ogsaa ganske uklart. Der staar jo: „Til at undersøge Spørgsmaalene om Anlægget af en Frihavn ved Kjøbenhavn, om Ophøvelse af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn, om Ophøvelse af en Frilagerbygning i Kjøbenhavn samt andre i Forbindelse hermed staaende Spørgsmaal“. Dette kan altsaa udvides meget betydelig. End mere uklart er det for mig, hvorledes en saadan Kommissions Stilling vil være, men jeg tror nok, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har Ret i, at den nærmest maa sammenlignes med et Rigsdagsudvalg, der skulde sidde udenfor Samlingen. Jeg veed ikke, hvilken Stilling og Bemyndigelse en saadan Kommission skulde have, hvorledes dens Arbejdsmaade skulde være, og jeg veed end ikke, hvem der skulde sammensætte den. Det foreligger ikke omtalt i Lovforslaget, jeg kan i alt Fald ikke læse det ud deraf. Jeg ser dog ikke rettere, end at Regjeringen maa sørge for, at den træder sammen, men det passer egentlig ikke med den Tanke, der ligger bag ved, da det jo paa en Maade er Thingene, der her tage Sagen i deres Haand. Jeg tror som sagt ikke, at dette Forslag behøves, eller at der vil vindes Noget derved. Jeg finder det hverken heldigt i Tanken eller i Udførelsen. Ingen vil kunne sige, hvad Vedtagelsen af denne Lov betyder. Hvad Ministeren skal gøre for at sætte den i Værk, er for mig i alt Fald ganske uklart, og dog ser jeg ikke Andet, end at naar den er vedtagen, saa er det Ministeren, der maa begynde at agere. Hvilken Minister det skal være, er nu strax for det Første tvivlsomt. Nu har jeg overtaget den, men den vedrører jo egentlig lige saa meget Finansministeren. Og hvorledes der saa herefter skal forholdes overfor Kommissionen, hvad den skal bestille, og hvilken Kompetence den skal have, er Utsammen ganske uklart; og jeg tvivler paa, at Nogen er i Stand til med Sikkerhed at sige det.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tauber): Hovedindvendingen mod nærværende Lovforslag er, at Landstinget har behandlet Sagen og sendt den hertil i den Stikfælde, som Landstinget maa antages at finde sig bestående. Men naar man læser de Udtalelser, der ere fremkomne i Landstinget — og det er ikke fra en enkelt Side,

men omtrent fra alle Sider — vil man finde, at der blev udtalt, at Sagen maatte betragtes som uoplyst, men at man maatte for at faae Sagen fremmet i denne Samling se bort deraf, idet man dog altsaa i Virkeligheden udtalte, at der var Trang til at faae denne Sag fuldstændigere behjlt; det er udtalt fra saa godt som alle Sider i Landstinget. Derfor tror jeg ikke, at den ærede Minister og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) have Ret i at sige, at Landstinget maa være fuldstændig tilfreds med denne Sags Tilendbringelse, saaledes at man af den Grund ikke en Gang skulde ville indlade sig paa nogen Drøftelse med Medlemmer af dette Thing angaaende denne Sag. Den ærede Minister gjorde desuden den Bemærkning, at Regjeringens Forhold til den omhandlede Kommission var ham uklart. Det vil ses af Lovforslaget, at det ikke er affattet under den sædvanlige Form, at Regjeringen bemyndiges til at nedsætte en Kommission; naar denne Lov blev vedtagen, maatte hvert af Thingene for sig vælge Medlemmerne, og den Virksomhed, som jeg antager, at Regjeringen — Indenrigsministeren — da vilde have i denne Sag, vilde være den at foranledige Kommissionens Sammentreden, men ud over dette antager jeg ikke, at Ministerens Virksomhed efter Loven vilde strække sig.

Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde forskjellige Indvendinger imod, at Sager af denne Natur bleve fremmede ekstraordinært. Det antager jeg nu er afgjort ved Folkethingets Afstemning, saaledes at jeg ikke behøver at komme ind derpaa. Men forøvrigt er det, at fremme Sager ekstraordinært, Noget, som det ærede Medlem mange Gange har været med til, omtrent i Slutningen af hver eneste Samling. Dersom man paastaar, at man derved tilfældigvis har betryggende Regler for Sagers Behandling her i Thinget, saa har det ærede Medlem altsaa selv i fuldeste Maal gjort sig skyldig heri. Det ærede Medlem bemærkede desuden, at de 14 Medlemmer, af hvilke den omhandlede Kommission skulde bestaa, ikke vilde have større Myndighed end et Fællesudvalg, og han spurgte, hvad de saa skulde gjøre. Ja, for det Første kan Fællesudvalg jo ikke nedsættes, før begge Thingene have behandlet Sagen til Ende, ovenikøbet gennem 4 Behandlinger; først hvis de saa ikke blive enige, kan et Fællesudvalg træde sammen. Det er den eneste Form, under hvilken Grundloven og Forretningsordenen kjenner et Fællesudvalg. Men desuden vil det erin-